

prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga (jud: N. Lazareva)
instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: A. Curdov, L. Caraianu, D. Fujenco)

Î N C H E I E R E

23 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nadejda Delistoian,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nadejda Delistoian
și Leonid Chiriacoglo împotriva lui Boris Atmajar cu privire la obligarea demolării
construcției ilegale și obligarea restabilirii hotarului terenului în limitele anterioare,
împotriva deciziei din 30 ianuarie 2020 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t a ț ă :

La 10 noiembrie 2017, Nadejda Delistoian și Leonid Chiriacoglo au depus
cerere de chemare în judecată împotriva lui Boris Atmajar cu privire la obligarea
demolării construcției ilegal și obligarea restabilirii hotarului terenului în limitele
anterioare.

În motivarea acțiunii au indicat că conform certificatului privind dreptul de
proprietate asupra cotei-părți în proprietatea comună în devălmășie, precum și
conform certificatului de moștenitor legal, eliberat de notarul Cristeva E., la 07
septembrie 2011, ei sunt proprietarii casei de locuit și construcțiilor adiacente cu nr.
cadastrale XXXXX.280.01, XXXXX.280.02, XXXXX.280.03 și a teritoriului
aferent nr. 5, nr. cadastral XXXXX.280, amplasate în or. Vulcănești, str. XXXXX,
UTA Găgăuzia.

Au susținut că după intrarea în posesie a bunurilor supra enunțate au depistat
că Boris Atmajar, în mod samavolnic a afectat diverse porțiuni de pământ din terenul
lor aferent și o parte a saraiului de lemn a fost construită de intimat pe terenul lor.

A mai menționat că din aceste considerente la primul nivel al casei locative
pereții au devenit umezi și s-au acoperit cu mucegai.

Reclamanții au relatat că de nenumărate ori s-au adresat către Boris Atmajar,
atât verbal cât și în formă scrisă, solicitându-i să demoleze în mod benevol o parte a
saraiului construit ilegal, cu restituirea terenurilor afectate.

Au accentuat că în acest sens s-au adresat cu plângeri și cereri și la Primăria or.
Vulcănești, Inspectoratului de Poliție Vulcănești, organelor supravegherii de stat în
domeniul agriculturii, Inspecției de Stat în Construcții.

Totodată, au menționat că Comisia Primăriei Vulcănești, verificând cererea
privind afectarea samavolnică a terenului, la 05 aprilie 2016 a întocmit actul de
examinare a construcțiilor gospodărești și a eliberat intimatului prescripția privind
înlăturarea încălcărilor, unde a fost indicat termenul de 15 zile de a demola anexa

construită ilegal, or, Boris Atmajar a ignorat și această prescripție, chiar dacă verbal a comunicat că este de acord.

Au mai menționat că s-au adresat SRL „Psitogeg” în scopul efectuării aéro-fotografierii terenului lor aferent, iar la 17 mai 2017 le-a fost eliberat dosarul tehnic cu nr. 87/11 al actualizării bunurilor imobile, în conformitate cu care s-a stabilit că intimatul în mod samavolnic a afectat o parte a terenului aferent.

Reclamanții au concretizat că la 27 iunie 2017, repetat s-au adresat lui Boris Atmajar în formă scrisă cu solicitarea demolării saraiului din lemn construit ilegal, stabilindu-i în acest sens un termen de până la 10 iulie 2017, pentru demolarea construcție și eliberarea celor afectate, or, și de aceasta dată, intimatul a ignorat solicitările înaintate.

Prin hotărârea din 13 iunie 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga s-a respins acțiunea înaintată de Nadejda Delistoian și Leonid Chiriocoglo împotriva lui Boris Atmajar cu privire la obligarea demolării construcției, construite ilegal și obligarea restabilirii hotarului terenului în limitele anterioare, ca neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii instanței de fond, la data de 17 iunie 2019, Nadejda Delistoian și Leonid Chiriocoglo, au depus apel.

Prin decizia din 30 ianuarie 2020 a Curții de Apel Comrat s-a respins apelul declarat de Nadejda Delistoian și Leonid Chiriocoglo și s-a menținut hotărârea din 13 iunie 2019 a Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga.

Pentru a decide astfel, instanța de apel prin prisma art. 309, 374, 377, 389 al Codului civil (în redacția Legii de până la 01 martie 2019) a considerat că prima instanță, la soluționarea cauzei a stabilit pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru justa judecare a cauzei, concluziile instanței de judecată fiind corecte.

În același timp, Colegiul a învederat că prima instanță argumentat a ajuns la concluzia că până nu vor fi anulate titlurile de autentificare a dreptului deținătorilor de teren ale reclamanților și intimatului, și nu vor fi eliberate titluri noi, nu se poate afirma că există temeuri pentru obligarea lui Boris Atmajar s-ă restabilească hotarul în fostele limite ale terenului aferent al reclamanților.

Colegiul judiciar a considerat neîntemeiate argumentele apelanților precum că soluția instanței de fond este defectuoasă, fiind rezultatul omisiunii de a examina cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, dar și rezultatul aplicării eronate a normelor de drept material și procedural, deoarece suportul probator al cauzei atestă contrariul.

Iar în acest sens, sunt întemeiate argumentele instanței de fond care a apreciat ca în actul vizat (hotărârea comisiei) nu sunt indicate hotarele și locul de amplasare a saraiurilor, la fel nu este anexată schema pentru confirmare a încălcărilor depistate în partea hotarelor terenurilor de pământ învecinate și amplasării a două construcții.

La fel, Colegiul a specificat că prima instanță just a indicat că actul din 08 iunie 2017, planul geometric și cadastral nu au fost semnate de inginerul cadastral al or. Vulcănești și de către proprietarii celor trei terenuri învecinate, și nici nu a fost coordonat cu primarul or. Vulcănești, administrația raionului Vulcănești, și inginer, deși rubricile respective sunt prevăzute în aceste documente.

La 03 aprilie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Nadejda Delistoian a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, precum și

probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 30 ianuarie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 04 martie 2020 (f.d. 226, Vol. I).

La materialele cauzei se regăsește dovada recepționării copiei deciziei de către recurentă la 06 martie 2020 (f.d. 231, Vol. I).

Astfel, recursul declarat la 04 mai 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 08 iulie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-1115/20, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării, or, până la data examinării recursului intimații nu au depus referință la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului declarat de Nadejda Delistoian, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nadejda Delistoian nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Nadejda Delistoian, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nadejda Delistoian, împotriva deciziei din 30 ianuarie 2020 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat